

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.225 van 13 mei 1997
in de zaak A. 72.617/VII-15.071.**

In zake : Rogier BRUGGEMAN,
wonende te MECHELEN,
Sparrenstraat 21

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Rogier
BRUGGEMAN op 23 december 1996 heeft ingediend om de
schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

"het koninklijk besluit van 16 september 1996 in
zoverre daardoor worden benoemd tot inspecteur met
ingang van 1 december 1993

- de heer Joseph PEETERS in de (sinds 1 november
1993 vacante) betrekking te Leuven-directie en
- de heren Karel ANTHONISSEN en Hubert RUYSSINCKX
ter directie van de Bijzondere belastingsin-
spectie Antwerpen";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 7 februari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 februari 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Auditeur-generaal G. DE KELVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Bij dienstorder nr. 20/1993 van 25 augustus 1993 worden in de Administratie der directe belastingen van het Ministerie van Financiën verschillende betrekkingen van inspecteur vacant verklaard, met het oog op een mutatie of een bevordering.

1.2. Verzoeker kandideert op 1 september 1993 voor onder meer de betrekkingen van inspecteur te Leuven-directiediensten en te Antwerpen-directie van de bijzondere belastingsinspectie, in deze orde van voorrang.

1.3. Ingevolge deze procedure worden bij koninklijk besluit van 30 juli 1994 Joseph PEETERS, Karel ANTHONISSEN en Hubert RUYSSINCKX benoemd tot inspecteur,

de eerste te Leuven-directie, de twee anderen bij de directie van de bijzondere belastingsinspectie te Antwerpen.

1.4. Op vraag van verzoeker vernietigt de Raad van State bij arrest nr. 53.797 van 19 juni 1995 deze benoemingen, om reden dat de bevorderingsprocedure ten onrechte niet werd geschorst totdat er een definitieve beoordeling was toegekend aan verzoeker.

1.5. Bij ministeriële beslissing van 12 december 1995 wordt aan verzoeker de beoordeling "zeer goed" toegekend.

1.6. Ingevolge de vernietiging van de voormelde benoemingen en de redenen van die vernietiging wordt de bevorderingsprocedure hernomen bij de vergelijking van de kandidaten door het college van dienstcheefs.

Op 19 december 1995 bespreekt het college van dienstcheefs opnieuw de kandidaturen. Er wordt nu rekening gehouden met het signalement "zeer goed" dat intussen aan verzoeker werd toegekend en bijgevolg wordt hij in de rangschikking naar anciënniteit op de eerste plaats gerangschikt. Toch adviseert het college dat de betwiste betrekkingen met terugwerkende kracht aan Joseph PEETERS, Karel ANTHONISSEN en Hubert RUYSSINCKX moeten worden toegekend en niet aan verzoeker. Het motiveert dit voorstel als volgt :

"Er mag echter niet uit het oog verloren worden dat destijds over de sollicitatie van de hr. BRUGGEMAN een ongunstig advies uitgebracht werd door de hr. THIEREN, gewestelijk directeur te Antwerpen I, die concludeerde dat sollicitant op dat ogenblik 'zeer niet geschikt leek om een functie van inspecteur waar te nemen'(cfr. nota's van 6.10.1993 en 22.11.1993 in map 'doc').

Rekening houdend met dat advies en gelet op de onverantwoorde houding van de Hr. BRUGGEMAN, o.m., niet persoonlijk onderzoeken van aangiften en ongewettigde afwezigheden van 11,5 dagen (cf. tuchtdossier nr. Cp. 433.262 ter zake), is het

College van dienstchefs, met eenparigheid van stemmen, van oordeel dat de oorspronkelijke voorstellen moeten gehandhaafd blijven, m.a.w. dat de hr. BRUGGEMAN voorbijgegaan wordt op grond van kennis, geschiktheid en verdiensten".

De benoemingsvoorstellen worden op 19 januari 1996 aan verzoeker meegedeeld.

1.7. Op 29 januari 1996 dient verzoeker een bezwaarschrift in tegen de voorstellen waarin hij als bezwaar aanvoert dat er ten onrechte niet werd gewacht op de beslissing over zijn vraag tot herziening van zijn beoordeling.

1.8. Op 13 februari 1996 onderzoekt het college van dienstchefs de ingediende bezwaarschriften tegen de voorstellen tot toekenning van betrekkingen van inspecteur. Het college overweegt wat volgt :

"Bij het onderzoek van het bezwaarschrift dd. 29.1.1996 van de Hr. BRUGGEMAN wordt vastgesteld dat, ingevolge het door hem ingesteld beroep tegen zijn beoordeling, hem bij ministeriële beslissing van 12.12.1995 de beoordeling 'zeer goed' werd toegekend. De door reclamant betwiste benoemingsvoorstellen werden hem genotificeerd bij brief van 19.1.1996, dus ruim één maand na deze beslissing.

In tegenstelling met wat de Hr. BRUGGEMAN beweert, werd bij het uitbrengen van die voorstellen in zijn hoofd dus wel degelijk rekening gehouden met de beoordeling 'zeer goed'. Hij werd hierdoor, op grond van anciënniteit en beoordeling, trouwens de eerste gerangschikte sollicitant voor de door hem betwiste betrekkingen. Gelet echter op het ongunstig advies dat door zijn hiërarchische meerderen over zijn sollicitatie werd uitgebracht werd beslist om de Hr. BRUGGEMAN voor bevordering voorbij te gaan op grond van geschiktheid en verdiensten (toepassing van artikel 14, K.B. 29.10.1971)".

Het college oordeelt bijgevolg dat verzoekers bezwaarschrift moet worden afgewezen.

1.9. Op 8 maart 1996 vraagt verzoeker, zich beroepend op de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, een afschrift van de notulen

van de vergadering waarin het college van dienstchefs de kandidaturen heeft besproken en de hem meegedeelde voorstellen heeft geformuleerd en van de notulen van de vergadering waarin de bezwaarschriften werden onderzocht.

1.10. Op 25 april 1996 wordt het definitief advies van het college van dienstchefs geformaliseerd. Daarin wordt het voorbijgaan van verzoeker als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat er over de sollicitatie van betrokkene echter een ongunstig advies werd uitgebracht door de hr. THIEREN, destijds gewestelijk directeur te Antwerpen I;

Overwegende dat reclamant, luidens het advies, op dat ogenblik 'zeer niet geschikt leek om het ambt van inspecteur waar te nemen';

Overwegende dat het College van dienstchefs, steunende op het reeds genoemde artikel 14 van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 en rekening houdende met wat voorafgaat, van mening is dat reclamant niet de nodige garanties biedt, noch het nodige vertrouwen geniet om benoemd te worden tot de graad van inspecteur;

Overwegende dat datzelfde College geoordeeld heeft dat in het bezwaarschrift van de hr. BRUGGEMAN geen argumenten worden ontwikkeld die van aard zijn de uitgebrachte benoemingsvoorstellen te wijzigen en dat het bezwaarschrift derhalve als ongegrond wordt afgewezen";

1.11. Met het bestreden koninklijk besluit van 16 september 1996 worden Joseph PEETERS, Karel ANTHONISSEN en Hubert RUYSSINCKX benoemd tot inspecteur, de eerste te Leuven-directie, de twee anderen bij de directie van de bijzondere belastingsinspectie te Antwerpen telkens met ingang van 1 december 1993.

Dit besluit bevat, naast een opsomming van de toepasselijke reglementering en een overzicht van de verschillende procedurestappen die werden doorlopen, de volgende motivering :

"Overwegende dat het College van dienstchefs van de Administratie der directe belastingen op grond van

bekwaamheden, kennis en verdiensten en, door het voorbijgaan van telkens dezelfde drie sollicitanten, de benoeming voorgesteld heeft :

- van de vierde en vijfde gerangschikte sollicitanten voor de twee betrekkingen bij de B.B.I.-Antwerpen;
- van de vierde gerangschikte sollicitant voor de betrekking te Leuven-directie;

Gelet op het gemotiveerd advies van het College van dienstchefs van de Administratie der directe belastingen, waarbij enerzijds de benoeming voorgesteld wordt van deze ambtenaren tot de graad van inspecteur der directe belastingen en anderzijds de afwijzing van de ingediende bezwaarschriften behoorlijk wordt gemotiveerd;

Overwegende dat de voorstellen van het College van dienstchefs behoorlijk genotificeerd werden aan alle ambtenaren bij brief van 10 januari 1996;

Overwegende dat tegen deze voorstellen twee bezwaarschriften werden ingediend;

Overwegende dat het College van dienstchefs, in zijn vergadering van 13 februari 1996 en na onderzoek van de bezwaarschriften, geoordeeld heeft de oorspronkelijke voorstellen te moeten handhaven".

Dit is de bestreden beslissing. Zij wordt bij aangetekende brief van 19 december 1996 aan verzoeker medegedeeld samen met de documenten waaruit de beoordelingselementen blijken waarop het college van dienstchefs zich heeft gesteund, onder meer de beoordeling van verzoeker door de gewestelijk directeur D. THIEREN.

2. Over de afstand van een deel van de vordering.

Overwegende dat verzoeker ter terechtzitting verklaart wegens het overlijden van Joseph PEETERS afstand te doen van zijn vordering wat diens benoeming betreft; dat er in het door de Raad van State gekende dossier geen redenen zijn die zich tegen deze afstand verzetten;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker in een eerste onderdeel van een eerste middel aanvoert dat het bestreden besluit niet afdoende is gemotiveerd in de zin van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat volgens verzoeker de reden die in het besluit wordt aangegeven ter motivering van het voorbijgaan van verzoeker enkel een stijlformule is waaruit niet is af te leiden waarom verzoeker minder bekwaamheden, kennis en verdiensten zou hebben dan de benoemden noch waaruit de grotere verdiensten, bekwaamheden en kennis van de benoemden dan wel zouden bestaan; dat hij in een tweede onderdeel van dat middel stelt dat de benoemende overheid niet afdoende voorgelicht was door het advies van het college van dienstchefs omdat dit advies over verzoeker niets anders bevat dan de verwijzing naar het advies van de gewestelijk directeur die oordeelde dat verzoeker "zeker niet geschikt leek om het ambt van inspecteur waar te nemen" en dat het criterium "geschikt lijken" nergens voorkomt onder de benoemingsvoorwaarden en dit geen objectieve of redelijke advisering is;

3.2.1.2. Overwegende dat krachtens artikel 3, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen de opgelegde motivering die de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden afdoende moet zijn;

3.2.1.3. Overwegende dat verzoeker vooreerst aanvoert dat de zin "op grond van bekwaamheden, kennis en verdiensten" een nietszeggende formule is die niet vermeldt om welke redenen zijn bekwaamheden, kennis en verdiensten minder worden ingeschat dan die van de benoemden; dat die formule op zichzelf inderdaad niets meer is dan een stijlformule; dat echter te dezen de Koning het advies van het college van dienstcheefs heeft gevolgd en naar geen andere elementen verwijst dan naar dat advies zodat hij geacht mag worden de motieven van dat college te hebben overgenomen; dat, vermits verzoeker de notulen van de vergaderingen van het college en diens formele advies kent het afdoend karakter van de motivering ook aan de hand daarvan moet worden beoordeeld; dat daaruit duidelijk blijkt dat de redenen waarom verzoekers bekwaamheid, kennis en verdiensten minder hoog worden geacht dan deze van Karel ANTHONISSEN en Hubert RUYSSINCKX te vinden zijn in het negatief advies dat over zijn kandidatuur werd uitgebracht door de gewestelijke directeur en in de feiten voor dewelke tegen hem een tuchtprocedure lopende is, namelijk het niet doen van persoonlijke onderzoeken en verschillende ongewettigde afwezigheden, feiten die door het college worden beschouwd als getuigend van een onverantwoorde houding en waaruit het afleidt dat verzoeker niet de nodige garanties biedt noch het nodige vertrouwen geniet om benoemd te worden tot inspecteur; dat deze motieven pertinent en voldoende draagkrachtig lijken voor het minder hoog aanslaan van de geschiktheid van verzoeker; dat aldus evenmin is aangetoond dat de benoemende overheid niet behoorlijk zou zijn voorgelicht over verzoekers bekwaamheid, kennis en verdiensten; dat het eerste middel niet ernstig is;

3.2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel aanvoert dat de rechten van verdediging en het zorgvuldigheidsbeginsel werden geschonden doordat hem voordat het bestreden besluit werd genomen geen afdoende

verantwoording werd gegeven waarom hij niet in het voorstel van het college van dienstchefs van 19 januari 1996 werd opgenomen en waarom zijn bezwaarschrift van 29 januari 1996 werd afgewezen en dit niettegenstaande hij naar die verantwoording gevraagd had;

3.2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop terecht antwoordt dat de verplichting om een belanghebbende vooraf de gelegenheid te geven om voor zijn belangen op te komen, behoudens bepaling in andere zin, geen toepassing vindt bij bevorderingsprocedures, zelfs niet ten opzichte van de kandidaten die voor benoeming worden afgewezen; dat geen enkele bepaling lijkt voor te schrijven de kandidaten de beoordelingselementen mee te delen waarop wordt gesteund om de benoemingsvoorstellen uit te brengen; dat in artikel 26, § 3, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het Rijkspersoneel alleen bepaald is dat de ambtenaar die zich door het voorstel benadeeld acht bezwaar kan indienen bij de overheid die gelast is de voorstellen te doen en dat de overheid verplicht is om die ambtenaar op zijn verzoek te horen; dat verzoeker van de mogelijkheid om bezwaar in te dienen gebruik heeft gemaakt; dat het tweede middel niet ernstig is;

3.3. Overwegende dat geen van de middelen ernstig is; dat aldus niet is voldaan aan de eerste van de door artikel 17, § 2, opgelegde cumulatieve voorwaarden; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van de vordering tot schorsing wordt ingewilligd wat de benoeming van Joseph PEETERS betreft.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien mei 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.